

PERINTEINEN PORVOON PYÖRÄILY 11.8.2012

Sunnuntaiaamu, 11.8.2012 kello herättää aivan liian aikaisin. Miksi? Aivan, tänäänhän on perinteinen Porvoon pyöräily. Reippasti ylös ja valmistautumaan retkeen. Ulkona on kymmenisen astetta lämmintä, siis lämpimästi päälle ja Kolmisoinnulle klo 8:00.

Edellisenä päivänä saimme sähköpostin Michaelilta: voiko hän ottaa mukaan kahdeksanvuotiaan tyttärensä. Jos tyttö uupuu, noutaa äiti tytön kotiin. Vastasimme, että tämä retki on suunnattu vain aikuisille. Järjestämme kyllä perheretkiä, jolloin tytär voi tulla mukaan. Sinnikäs isä ei tyytynyt tähän, hän otti uudestaan yhteyttä ja kertoi, että tyttärensä ei ole aivan tavallinen 8-vuotias, ja vahvistukseksi hän laittoi kuvan. OK, tytär saa lähteä mukaan ja on erittäin tervetullut.

Kolmisoinnulle kerääntyi 15 pyöräilijää ja mukana oli useita ensi kertaa meidän mukaan lähteviä pyöräilijöitä. Joukkoomme liittyi myös Pekka nojapyörällään. Saimme näin kaksi aivan uudenlaista pyöräilijää retkellemme.

Lähdimme polkemaan kohti ensimmäistä taukopaikkaa, Pornaisten ST1:n kahvilaa. Michael ja tyttärensä Nelli sijoittuivat heti vetäjän taakse. Oli mahtavan näköistä kun aikuisten pyöräilijöiden välissä oli pienen pieni pyöräilijä pienellä kilpapyörällä.

Pornaisten kahvitauolla mukaan ilmestyi Pauli, joka oli myöhästynyt lähdöstä, mutta halusi kuitenkin lähteä mukaan, joten hän otti meidät kiinni.

Jatkoimme matkaa, alkuporukka polki vähän reippaammin kuin loput, mutta he odottivat aina juomatauoilla meitä. Matka sujui joustavasti tuttuja reittejä edeten.

Kun tulimme Porvooseen, parkkipaikalla oli useampi kymmenen pappatunturi mopoa. Kyllä siinä oli kova pärinä kun he lähtivät liikkeelle.

Porvoossa kävimme perinteisesti lounaalla ja tietenkin Brunbergin kaupassa. Se jälkeen tutustuimme Vanhaan kaupunkiin pieninä ryhminä. Yritimme mennä pieneen suklaakauppaan, mutta sisälle ei päässyt, sillä kauppa oli täynnä porukkaa ja jono ulkona. Siispä tyydyimme syömään Brunbergin maittavaa suklaata kaupan edessä.

Kaupungilta siirryimme pyörien kanssa rantakahvila-alueelle. Siellä yllätykseksemme mukaamme liittyivät Mirkku ja Roope. He eivät ehtineet meidän aamulähtöön omien aikataulujensa johdosta, mutta päättivät tulla perässä ja polkea kanssamme takaisin Järvenpäähän. Hyvä, nyt meitä oli 18 polkijaa.

Paluumatka sujui joustavasti. Loppumatkalla Halkian tielle tultuamme alkuryhmä (mukaanlukien Nelli ja isänsä) päättivät kiristää vauhtia ja ajaa loppumatkan reippaammin. Muut pyöräilijät tulivat leppoisaan vauhtia perille väsyneinä mutta onnellisina.

Nelli on tosiaan 8-vuotias reipas tyttö. Hän on harrastanut pyöräilyä jo neljä vuotta. Nelli ajaa ensimmäistä vuottaan kilpapyörällä, ja on ajanut ahkerasti Tuusulanjärven ympäri isänsä kanssa. Nellillä on kuusi pyörää, yksi koulupyörä, yksi maastopyörä, yksi kaupunkipyörä, kaksi kilpapyörää ja yksi ”tonttipyörä”.

Mietimme pyöräilyn päätyttyä, että ehkä viidentoista vuoden päästä näemme Nellin suurissa pyöräilykilpailuissa. Olemme silloin jo varmaan palvelutalossa ja hoitajat tuskin uskovat, kun huudahdamme ”olen pyöräillyt tuon tytön kanssa”.

Kiitos kaikille osallistujille, tavataan taas samoissa merkeissä vuoden kuluttua!

Auli